

РЕШЕНИЕ

№ 6205

гр. София, 20.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **4726** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано на основание постъпил протест от прокурор в СГП срещу Решение №000030-3626/17.04.2015 г. на Държавна комисия по хазарта в частта му по т. II, с което са утвърдени представените от „ЕВРОБЕТ“, ООД, [населено място] за организиране на моментна лотарийна игра „ЛОТАРИЯ БЪЛГАРИЯ“. В протеста се изложени доводи, че оспореното решение е нищожно, тъй като е издадено при липса на компетентност, в явно и тежко противоречие с изискванията на материалния закон. Поддържа, че ДКХ не е разполагала с компетентност да утвърждава ставката на дължимата държавна такса и елементите, които следва да се вземат предвид за да се определи нейната основа, които са формулирани в представените от „ЕВРОБЕТ“ ООД Правила за организиране и провеждане на моментна лотарийна игра, които са утвърдени с оспореното решение. В тази връзка поддържа, че таксата е определена в чл.30, ал.1, предл.1 от Закон за хазарта (ЗХ) и ДКХ няма правомощия да я променя или коригира, в това число и да се утвърждават правила за начисляване на такса въз основа на комиссионна в полза на организатора на хазартни игри. Поддържа и, че утвърдените правила противоречат на разпоредбите на чл.48, ал.1 ЗХ и чл.59 ЗХ, съгласно които размерите и видовете печалби при тези игри стават известни не предварително (както е в правилата), а след разкриване на печелившата комбинация върху самите предварително закупени от участниците билети и талони. Утвърдените правила са в нарушение и с разпоредбата на чл.59, ал.2, изр.2 от ЗХ. Поддържа, че тези пороци водят до нищожност на атакувания акт,

като подава протеста в защита на особено важен държавен/обществен интерес, тъй като се касае за административен акт на регулаторен орган в областта на хазарта, който е предизвикал негативни последици, довели до неотчитане и несъбрани държавни вземания в особено големи размери.

Ответникът Изпълнителния директор на НАП, чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт Р. Д., в съдебно заседание изразява становище за основателност на протеста, с доводи за наличието на основанията по чл.146 , т.1 и т.4 от АПК – липса на компетентност и противоречие с материално правни разпоредби . Подробни аргументи са развити в представените по делото писмено становище и писмена записка.

Заинтересованата страна „Евробет“ ООД /в несъстоятелност/, [населено място] чрез процесуалните си представители адв. Б. и адв. С., в съдебно заседание изразяват становище за неоснователност на протеста. В представени писмени бележки акцентират на практиката на съдилищата относно компетентността на ДКХ да одобрява оспорените Правила и правото ѝ да определи по кой от двата възможни начина следва да бъде определен размерът на дължимата държавна такса за поддържане и лиценз чрез утвърждаване на правилата за провеждане на съответната хазартна игра.

По делото са събрани писмени доказателства.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

От представеното от ответника удостоверение за издаден лиценз на дружеството, е видно, че същото е издадено на основание чл.34, ал.1 ЗХ и отразява актуалното състояние на лиценз, издаден с Решение №И-2271/20.01.2011 г. В приложението са описани 11 разновидности на моментната лотърийна игра, с общия тираж /бр./ и номинална стойност за всяка от тях.

Административното производство по издаване на процесното решение е започнало на основание подадено от „Евробет“ ООД писмено искане с вх. № 000030-3429/07.04.2017 г. за утвърждаване на Правила за организиране на моментна лотарийна игра „Лотария България“, включващи 4 нови разновидности и утвърждаване на четири броя образци на талони за участие в моментната лотарийна игра „Лотария България“, с описани нови разновидности. Към искането са приложени Правилата, чието утвърждаване се иска, включващи четирите нови разновидности; 4 образца на талони за участие в новите разновидности; план-сметка за приходите от залози и разходите за печабли по отношение на новите разновидности на моментната лотарийна игра „ЛОТАРИЯ БЪЛГАРИЯ“; доказателства за платени дължими държавни такси .

Към датата на подаване на искането дружеството е имало издаден с Решение №И-2271/20.01.2011 г. лиценз за организиране на хазартна игра: моментна лотарийна игра „Лотария България“ с 11 разновидности, както и утвърдени Правила за организиране и провеждане на тази игра.

На 17.04.2015 г. на основание чл.22, т.11 от Закона за хазарта /в редакцията, приложима към процесния период/ ДХК е приела процесното решение, с т.І от което е дадено разрешение за извършване на промени в издадения на дружеството лиценз за организиране на моментна лотарийна игра „ЛОТАРИЯ БЪЛГАРИЯ“, с общо 15 броя разновидности, включващи и четирите нови разновидности, посочени в искането. С

протестираната т.ІІ от решението ДКХ е утвърдила представените Правила за организиране на моментна лотарийна игра „ЛОТАРИЯ БЪЛГАРИЯ“. С т.ІІІ са утвърдени представените четири броя образци на талони в новите разновидности, като е посочен общият брой и номиналната им стойност.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Протестът е подаден срещу подлежащ на оспорване административен акт - Решението на ДКХ, с което са утвърдени Правила за организиране на моментна лотарийна игра „Лотария България“, е индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, тъй като създава права и задължения на организатора на съответната хазартна игра - създава му правото и задължението да организира, провежда и отчита съответната хазартна игра по точно определения в правилата начин. Протестът е подаден от овластен за това орган, съобразно предоставените му с разпоредбата на чл.16 ал.1 от АПК правомощия. Съгласно чл.147, ал.2 АПК прокурорът може да подаде протест срещу акта в случаите по чл.16, а съгласно ал. 1, т. 3 на този текст, той започва или встъпва във вече образувани по този кодекс производства и когато прецени, че това се налага от важен държавен или обществен интерес. В този случай не се изисква обосноваване на важен държавен или обществен интерес. С оглед на обстоятелството, че се претендира нищожност на оспореното решение, която претенция съгласно разпоредбата на чл.149 ал.5 от АПК не е ограничена във времето, протестът се явява процесуално допустим.

Разгледан по същество, същият е НЕОСНОВАТЕЛЕН по следните съображения:

В АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове. В доктрината и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл.146, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Валидността на един административен акт се преценява съобразно степента и тежестта на допуснатите при издаването му нарушения. Нищожност е налице при толкова висок интензитет и тежест на нарушенията на законосъобразността, че същият не може да породи правни последици. Това значи административният акт да е издаден от лице без материална и териториална компетентност, или при грубо нарушение на формата, водещо до липса на формирано волеизявление от органа, както и при съществено нарушение на материалния и процесуалния закон като постановяване на акт при липса на каквато и да е законова опора. С оглед на горното и на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: липсата на компетентност на органа, издал акта, винаги е основание за неговата нищожност; порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление; нарушенията на административнопроизводствените правила са основания за нищожност само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Като правило нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора, т.е. не е издаден въз основа на нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Поради това единствено пълната липса на предвидените в приложимата материалноправна норма предпоставки за издаване на акта би довела до нищожност на посоченото основание. Превратното упражняване на власт също е

порок, водещ само до незаконосъобразност като правило, и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв административен акт, посоченият порок обуславя нищожност.

С оглед предмета на спора – твърдения за нищожност на Решение №000030-3626/17.04.2015 г. на Държавна комисия по хазарта в частта му по т. II, с което са утвърдени представените от „ЕВРОБЕТ“, ООД, [населено място] за организиране на моментна лотарийна игра „ЛОТАРИЯ БЪЛГАРИЯ“, предмет на проверка в настоящото производство следва да бъсат само и единствено обстоятелствата, свързани с нищожността на процесния акт, като съдът следва да провери дали посочените в протеста пороци на оспорения акт са толкова тежки, че да обусловят неговата нищожност.

Съдът намира, че в процесния случай не е налице липса на компетентност на издателя на протестирувания акт. На първо място, с разпоредбата на чл.22, ал.11 от ЗХ, в приложимата към датата на издаването му редакция, на ДКХ изрично е предоставено правомощие да утвърждава представените от организаторите на хазартни игри правила по т. 4 – 7. Съгласно т. 4 – т. 7 от чл. 22 на ЗХ, ДКХ приема общи задължителни игрални условия и правила за видовете хазартни игри, за които издава лицензи; приема общи задължителни изисквания за игралните зали, игралните казина, централния пункт и пунктовете за приемане на залози по отношение на вида на помещенията или сградата, минималната площ, разпределението на помещенията и необходимото техническо оборудване за контрол; приема общи задължителни правила за организацията на работата и финансовия контрол при организиране на хазартни игри и задължителни образци за счетоводна отчетност за видовете хазартни игри; приема общи задължителни технически изисквания за системите за контрол върху хазартните игри и игралното оборудване, както и общи технически и функционални изисквания към игралния софтуер и комуникационното оборудване за онлайн залаганията и игрите чрез други електронни съобщителни средства;

Следователно и предвид разпоредба на чл.22, т.11 от ЗХ в правомощията на ДКХ е да издаде акт, с който да утвърди представените от организаторите на хазартни игри правила по т. 4 – 7. Именно на основание посочената разпоредба е и издадено протестираното в настоящото производство решение. Предвид изложеното съдът приема, че актът е издаден от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия.

Неоснователно е твърдението в протеста, че ДКХ не е разполагала с компетентност да се произнася, респективно да утвърждава ставката на дължимата държавна такса и елементите, които следва да се вземат предвид, за да се определени нейната основа – така както са формулирани в Правилата, представени от „Евробет“ ООД. Съгласно чл.30, ал.3 ЗХ за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри - традиционна лотария, томбола, моментна лотария, тото, лото, бинго, кено и техните разновидности игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, с изключение на онлайн залаганията, се събира държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на направените залози за всяка игра, а за хазартни игри, за които се събират такси и комисиони за участие - в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисиони. Следователно, в тази разпоредба са предвидени два вида държавни такси за поддържане на лиценз - 15 на сто върху стойността на направените залози, от една страна, и 20 на сто върху стойността на получените такси и комисионни за хазартните

игри, за които се събират такси и комисионни за участие. От тълкуването на чл.30, ал.3 от ЗХ следва изводът, че единствената относително определена в закона отлика между двете групи хазартни игри е начинът за организиране и провеждане на играта, който пък е елемент от "игралните условия и правилата" за съответния вид. Тези игрални условия и правила за видовете хазартни игри, за които се издават лицензи, се определят от ДКХ чрез приемане на общи задължителни игрални условия по чл.22, ал.1, т.4 ЗХ и утвърждаване по чл.22, ал.1, т.11 от ЗХ на представените от организаторите на хазартни игри правила по т. 4 - 7 от ал. 1.

Към датата на издаване на оспорения административен акт, от ДКХ все още не са били приети Общи игрални условия и правила за организиране на лотарийни игри, което е станало на заседание на 24.02.2017 г. и същите са обнародвани в ДВ бр. 22 от 14 март 2017 г. С тях са били регламентирани минималните изисквания, които се спазват при организирането на лотарийни игри по см. на чл.48 ЗХ, а Правилата, изготвени по реда на чл.22, ал.1, т.4 ЗХ, е следвало да са съобразят с тях.

След като в закона няма разграничителен критерий между такса и комисионна от една страна и между хазартни игри, за които се събират такси и комисионни, и хазартни игри, за които се правят залози, от друга страна, то следва да се приеме, че законодателят е предоставил преценката за това на компетентния държавен орган - ДКХ при приемането на Общи игрални условия и правила за организиране на лотарийни игри по чл. 22, ал. 1, т. 4 /Общите условия/ и при утвърждаването на правилата за хазартната игра, за която се издава лиценз. Именно Комисията съгласно чл.22, ал.1, т.11 от ЗХ утвърждава правилата за организиране на хазартните игри, а съгласно чл. 41, ал. 5 от ЗХ организаторът на игрите отговаря "за цялостната организация на дейността и функционирането на счетоводната отчетност, която да гарантира точното отчитане на всички операции, свързани с игрите, при спазване на действащото законодателство и утвърдените му правила. Предвид това съдът приема, че единствено ДКХ е компетентният орган, който може да постанови по кой от двата възможни начина следва да бъде определен размерът на дължимата държавна такса "за поддържане на лиценз" и това става чрез Общите задължителни условия и с акта, с който тя утвърждава правилата за провеждане на съответната хазартна игра по смисъла на чл. 41, ал. 5 от ЗХ. Това е така, тъй като събирането на залог, на такса, на комисионна е част от начина на провеждане на съответната хазартна игра, а без в утвърдените правила да е регламентирана възможността за събиране на такси или комисионни, организаторът не би имал правото да събира такива, тъй като това не следва пряко от закона. Самите правила на съответната хазартна игра, представени от организаторите, не са административен акт - нито индивидуален, нито общ, нито нормативен, тъй като организаторът на хазартната игра не е административен орган по смисъла на §1, т.1 ДР АПК - нито принадлежи към системата на изпълнителната власт, нито със закон са му възложени властнически правомощия.

Актът на Комисията обаче, с който са утвърдени правилата, е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, тъй като създава права и задължения на организатора на съответната хазартна игра - създава му правото и задължението да организира, провежда и отчита съответната хазартна игра по точно определен начин. Неспазването на създадените с този акт права и задължения е скрепено с административна принуда - административнонаказателна по чл. 108, ал. 2 от ЗХ /имуществена санкция/, и принудителна мярка по чл. 85, ал. 1, т. 5 от ЗХ /временно отнемане на лиценза/.

По отношение на моментната лотарийна игра "Лотария България" Комисията е утвърдила правила, в които изрично е посочено, че за тази игра организаторът събира "комисионни за участие". С Правилата е дефинирано, че "комисионната за участие е фиксирана като процент от стойността на билета за всяка една отделна разновидност на играта", както и че "на събраните съгласно предходното изречение комисионни от продадените за съответния календарен месец билети се дължи такса, съобразно разпоредбите на Закона за хазарта." Ето защо настоящият съдебен състав не споделя твърдението в протеста, че таксата е еднозначно определена в чл. 30, ал. 3 от ЗХ.

Предвид изложеното съдът приема, че към процесния период законодателят е определил ДКХ като единствен компетентен орган, който може да определи за кои хазартни игри се събират такси и комисиони, поради което твърдението в протеста за липса на компетентност на ДКХ следва да бъде отхвърлено.

На следващо място, липсва порок във формата на акта, който да е толкова сериозен, че практически да се приравнява на липса на форма и оттам на липса на волеизявление, така че да е основание за нищожност. Протестираното решение е издадено в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК. Липсват непълноти относно наименованието на постановилия го орган в съответствие на предоставените му от законодателя правомощия при утвърждаването на Правила за организиране на момента лотарийна игра „Лотария България“. Посочени са обективно и пълно фактическите и правните основания за издаване на акта, както и разпоредителната част. Изложените в обстоятелствената част на акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. Съгласно Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС на РБ административният акт или отказът да бъде издаден такъв акт трябва да бъде мотивиран, включително и когато административният орган е овластен да реши въпроса по свободна преценка, което изискване в случая е спазено. Тълкувателно решение № 16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд сочи, че мотивите „не е необходимо обаче да съвпадат по време издаването на административния акт или отказа и излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт. /.../ Не съществува пречка мотивите да бъдат изложени и допълнително, след издаването на административния акт, стига да се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране на индивидуалните административни актове и отказите за издаване на такива“.

Ответникът е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновава и посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на адресата да организира адекватно защитата си във висшия съдебен процес.

Съдът не констатира да са извършени нарушения на процесуалните правила в хода на производството по издаване на акта, нито нарушения на материалния закон и несъответствие с целта му, които да обусловят неговата нищожност. Производството е стартирало по заявление от 27.04.2016 г. на „ЕВРОБЕТ“ ООД с искане да бъдат извършени промени в издадения лиценз и утвърждаване на Правилата за организиране на моментна лотарийна игра „ЛОТАРИЯ БЪЛГАРИЯ“, с нейните разновидности, вкл. и въвеждането на една нова разновидност, както и да бъде утвърден образец на талон за участие в нея.

Представените със заявлението доказателства са били проверени за съответствие с изискванията на ЗХ и Наредбата за документите, необходими за издаване на лицензи по ЗХ. Не са били констатирани пропуски и непълноти, поради което е било изготвено положително предложение от председателя на ДХК.

Преценката на административния орган в случая е направена, след като са обсъдени всички релевантни за случая факти и обстоятелства в изпълнение на разпоредбите на чл.35 и чл.36 от АПК, изискващи индивидуалният административен акт да се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая. Съобразно служебното начало в административния процес, административният орган е събрал всички необходими доказателства, извършил е надлежна проверка на същите, а окончателният правен резултат е в съответствие с приетите фактически установявания. Не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са довели до неправилно приложение на материалния закон, тъй като фактите вярно са подведени под съответните материалноправни разпоредби. Не е нарушено и накърнено правото на защита на „ЕВРОБЕТ“ ООД в хода на производството.

Оспореното решение не е нищожно поради липса на предмет и не страда от порока материална незаконосъобразност до степен, водеща до неговата нищожност. За да обуслови порокът материална незаконосъобразност на административния акт неговата нищожност, а не унищожаемост, е необходимо: да е налице пълна липса на условията /предпоставките/, визирани в хипотезата на конкретна материалноправна норма; актът да е изцяло лишен от законово основание; акт с такова съдържание да не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон и от нито един орган. В случая такъв тежък порок на акта не е налице. С т.ІІ от процесното решение Държавната комисия по хазарта на основание чл. 22, т. 11 от Закона за хазарта /в редакцията, приложима към процесния период/ е утвърдила предоставените от „Евробет“ ООД Правила за организиране на момента лотарийна игра „Лотария България“. Законово основание за неговото издаване следва от приложимата редакция на чл. 22, ал. 1, т. 11 от ЗХ, както негов предмет е утвърждаването на Правилата, представени във връзка с чл. 22, ал. 1, т. 4 от ЗХ от организатора на хазартни игри. Поради това не може да бъде споделено разбирането, че посоченият административен акт е лишен от законова основа и е с невъзможен предмет. В този смисъл решението на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/, в частта, с която са утвърдени представените от „Евробет“ ООД Правила за организиране на моментна

лотарийна игра „Лотария България“ не представлява индивидуален административен акт, издаден при тежки нарушения на материалноправните разпоредби, водещи до неговата нищожност.

В отговор на аргументите в подадения протест, в които се сочи, че Въведените от представителя на СГП твърдения за нарушения на закона, евентуално биха могли да се квалифицират като такива, които се отразяват на законосъобразността на административния акт. Само за пълнота на изложението, съдът ще развие мотиви в тази насока, като отчита, че същите са относими към правилността /материалната законосъобразност/ на решението.

За моментната лотарийна игра "Лотария България" Комисията е утвърдила Правила, в които изрично е посочено, че за тази игра организаторът събира "комисионни за участие". С Правилата е дефинирано, че "комисионната за участие е фиксирана като процент от стойността на билета за всяка една отделна разновидност на играта", както и че "на събраните комисионни от продадените за съответния календарен месец билети се дължи такса, съобразно разпоредбите на Закона за хазарта."

Не става ясно от протеста как именно посочването на номинала върху съответния билет противоречи на изискването за установяване на размерите и видовете печалби след разкриване на печелившата комбинация върху талоните. Следва да се отбележи, че стойността на направения залог не е равнозначна на размер и вид на печалба, поради което посочването на номиналната стойност върху билета не противоречи на чл.48 и чл.59 от ЗХ, касаещи изискването размерите и видовете на паричните и/или предметните печалби да се установяват след разкриване на печелившата комбинация върху талоните. Съгласно §1, т.1 от ДР на ЗХ "залог" е всяко плащане на пари, пряко или под друга форма, за участие в хазартна игра с цел получаване на печалба. Неотносимо към посочването на номиналната стойност върху билета е начинът на определяне и размерът на комисионната по чл. 1, ал. 2 от Правилата. Стойността на печалбата се определя от стойността на съответния талон и не се съобразява с размера на комисионната, която получава организаторът на играта. Не се констатира противоречие на акта с разпоредбите на чл. 48 и чл. 59 от ЗХ.

Следващото твърдение в протеста се свежда до противоречие между чл. 15, ал. 1 от Правилата и чл. 59, ал. 2, изр. второ от ЗХ. Съгласно чл.15, ал.1 от Правилата „наградният фонд за провеждането на всяка една разновидност от играта „Лотария България“ се определя от организатора на играта, но не може да възлиза на по-малко от 50 % от общата стойност на постъпленията от продадените билети“. Съгласно чл.59, ал.2, изр. второ от Закона за хазарта „стойността на паричните и предметните печалби не може да бъде по-малко от 50 на сто от общата стойност на талоните“. Дори и да се приеме, че е налице визираното от прокурора противоречие, утвърдените от ДКХ Правила не могат да дерогират приложението на чл. 59, ал. 2, изр. второ от ЗХ досежно начина на формиране на печалбата.

Правилата за организиране и провеждане на моментна лотарийна игра "Лотария България" имат за цел да детайлизират начина на осъществяването ѝ и участието в нея, като напр. получаване и съхранение на билетите, условия

и ред за участие в играта, определяне на печелившите участници и изплащането на печалбите, начина, по който се осъществяват рекламациите и се провеждат споровете и други. Правилата за организиране и провеждане на моментна лотарийна игра "Лотария България" по своята същност основно са насочени към участниците и регулират предимно отношенията между тях и организатора на съответната игра. В подкрепа на това разбиране са и текстовете на чл.7, ал.1 „Правилата имат характер на общи условия, договорът между организатора и участника се смята за сключен със закупуването на билет“ и на чл. 29, в който изрично е посочено, че „Правилата имат характер на общи условия по смисъла на ЗЗД по отношение на участниците в играта, като договорът се смята за сключен след като са спазени правилата за осъществяване на залози, определени от организатора на играта“.

Ето защо включването в Правилата на текст /чл.15, ал.1/, който регламентира различен ред за формиране на стойността на печалбите, по никакъв начин не ограничава ДКХ /съответно правоприемника му - изпълнителният директор на НАП/ да следи за спазването на законовите разпоредби, нито изключва задължението на организатора на лотарийни игри в своята дейност да се придържа към правилото на чл. 59, ал. 2 от ЗХ. Ако в Правилата се съдържат условия, които противоречат на нормативните изисквания, те не следва да бъдат прилагани.

Както вече се каза, към датата на издаване на оспорения административен акт, от ДКХ все още не са били приети Общи игрални условия и правила за организиране на лотарийни игри, което е станало на заседание на 24.02.2017 г. и същите са обнародвани в ДВ бр.22 от 14 март 2017 г. С тях са били регламентирани минималните изисквания, които се спазват при организирането на лотарийни игри по см. на чл.48 ЗХ, а Правилата, изготвени по реда на чл.22, ал.1, т.4 ЗХ, е следвало да са съобразят с тях.

Допълнително може да се отбележи, че решенията по чл.15, ал.1 от Правилата /с които организаторът на играта определя наградния фонд за провеждането на всяка една разновидност от играта „Лотария България“/ се утвърждават от Държавната комисия по хазарта /а към настоящия момент - от изпълнителния директор на НАП/. Това означава, че едва с последващо решение на административния орган следва да се утвърди размерът на наградния фонд и този акт трябва да е съобразен със законовите изисквания. Противоречие с нормата на чл.59, ал.2 ЗХ, би могло да има единствено ако печалбата, утвърдена по ДКХ /сега от изпълнителния директор на НАП/ по реда на чл.15, ал.3 от Правилата, не е в размер най-малко на 50 % от общата стойност на талоните.

Ето защо, формулираното несъответствие на чл. 15, ал.1 от Правилата с разпоредбата на чл.59, ал.2, изр. второ от ЗХ не води до нищожност на протестираното решение, в частта по т.ІІ.

В съответствие с изискването на чл.168 АПК съдът извърши преценка валидно ли е извършена намесата от страна на ДКХ при утвърждаване на правилата за организиране и провеждане на лотарийната игра „ЛОТАРИЯ БЪЛГАРИЯ“. Съдът приема, че не е налице несъответствие на административния акт с целта на закона, тъй като в ЗХ е предвидена

възможност за утвърждаване на представените от организаторите на хазартни игри правила по чл.22, ал.1, т. 4 ЗХ и нормативно са уредени хипотезите, при които това е допустимо. В тази връзка в Решение №13/13.10.2012 г. по к.дело № 6/2012г. К. съд на Република България, приема, че целта на закона е особено важна за преценката на законосъобразността на административните актове по повод съдебното им обжалване, защото несъответствието с целта на закона е една от предпоставките за незаконосъобразност на административните актове. В мотивите си К. съд на Република България посочва, че целта на закона е отправна точка и за преценката спазен ли е принципът за съразмерност по чл.6 АПК, който е неразривно свързан с преследваната цел. Правната теория приема, че самият избор на административния орган е правно регулиран от чл.4, ал.2 и чл.6 от АПК и предписва определен алгоритъм на преценка. В случая не се установява нарушаването на тези правила, поради което административният акт не може да бъде определен като несъответен на целта на закона и обявен за нищожен на основание чл.146, т.5 от АПК.

Горните аргументи мотивират настоящия съдебен състав да приеме, че Решение №000030-3626/17.04.2015 г. на Държавната комисия по хазарта в протестираната част е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, като при издаването му не са допуснати такива нарушения на процесуалния и материалния закон и целта му, които да обусловят неговата нищожност. Поради това подаденият протест е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ протеста на прокурор при Софийска градска прокуратура срещу Решение №000030-3626/17.04.2015 г. на Държавна комисия по хазарта в частта му по т. II, с което са утвърдени представените от „ЕВРОБЕТ“, ООД, [населено място] за организиране на моментна лотарийна игра „ЛОТАРИЯ БЪЛГАРИЯ“.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: